No. 1147 Zaterdag 23 December 1905. 22ste Jaargang.

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire en Aruba per drie maanden fl. 2,— met vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10,—
Afzonderlijke nummers fl. 0.20,

BUREAUX VAN DIT BLAD
REDACTIE: Waterkant, Otrabanda, No. 223
ADMINISTRATIE: Plein Concordia, No. 129, Pietermaaí

E Courant aki tá sali toer dia Sabra.
Su prijs di abonnement ta fl. 2,— pa tres luna pagá padilanti.
Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire i Aruba fl. 10,— pa anja.
Un number sol fl. 0,20.

Curaçao, 22 Dec. 1905.

Kerstmis.

In de arme kribbe van Bethlehem's stal ligt Christus-Jezus, de oorsprong onzer hedendaagsche, dat is Christelijke maatschappij.

Geheel de beschaafde wereld berekent den tijd, waarin wij leven, volgens de jaren na Christus' geboorte. Christus' komst maakte een einde aan het heidendom en deszelfs wanbegrippen, en veranderde door zijn voorbeeld en zijn leer het leven en de levensopvatting der menschen zoodanig, dat er als een nieuwe maatschappij ontstond, geheel en al verschillend van de heidensche ja, in grondbeginselen daarmede geheel en al in strijd. Niemand kan deze geschiedkundige waarheid in twijfel trekken, en toch, het is ons, als of wij iets geheel vreemds hoorden, iets wat ons verstand wel niet kan ontkennen, maar waartegen ons gemoed toch in opstand komt.

De Kribbe van Bethlehem oorsprong eener Maatschappij, die naar weelde snakt en genoot, die de armoede veracht en de eerbaarheid bespot, die boven alles groot wezen wil en zelfvernedering de ergste dwaasheid noemt? Is er scherper tegenstelling denkbaar, dan tusschen den mensch geworden God en den zich zelf als god verheffenden mensch?

Indien de maatschappij zoo weinig gelijkenis meer toont met den vorm, waarin zij gegoten was en waaruit zij is voortgekomen dan moet zij worden hervormd, dan moeten opnieuw die thans verweerde trekken haar worden ingedrukt.

Restaurare omnia in Christo. In Christus moet alles worden hersteld.

De wereld moet weer nederknielen voor de kribbe van Bethlehem, wil zij gelukkig zijn en volmaakt worden.

Zij moet weer aanschouwen de nederigheid van den Godmensch, om haar eigen verhevenheid te kunnen meten volgens den eenigen, waren maatstaf van werkelijke grootheid: de Majesteit Gods, geschonden en beleedigd door ons zondig verzet, zich zelf vernietigend en daardoor goddelijke eer gevend om voor deze majesteitsschennis te voldoen.

Christus in de kribbe zal ons leeren hoe groot Gods liefde is en zijn erbarmen, maar ook zijn rechtvaardigheid en wraak.

Bethlehem zegt ons, dat door de zonde de wereldorde verbroken is, en geen orde, dus geen geluk mogelijk wezen zal, tenzij de mensch, evenals in de kribbe, zich weder vereenigt met God, om Hem te dienen, te gehoorzamen, en te verzoenen door offers.

De mensch had zich boven God geplaatst, zijn eigen wil gesteld boven Gods bevel. Die wanorde kon slechts hersteld worden doordat de menschelijke natuur geheel en al onderworpen werd aan God, in alles gehoorzamend aan den Goddelijken wil. Dit geschiedde bij Christus' geboorte, dit moet voortduren ook in ons aller leven.

God moet niet langer uit de maatschappij worden verbannen, maar 't hoogste, het voornaamste doel zijn van al ons streven en handelen.

Hij moet vereerd en gediend worden op die wijze, zooals Hij zelf uitdrukkelijk heeft aangegeven en ons bekend gemaakt heeft door zijn Zoon, Jesus Christus, Onzen Heer.

Christus' leer moet weer doordringen tot alle lagen der maatschappij, Christus' geest vorsten en volkeren bezielen. De menschgewordene God moet ons herinneren, dat wij allen slechts tijdelijk hier op aarde vertoeven om ons voor te bereiden tot den hemel, opdat de mensch voor eeuwig vereenigd blijve met God. De Opperste Bestuurder van het heelal moet ook aan onze maatschappij hare zuivere richting geven; geen vooruitgang, hoe snel ook, kan goed wezen en den volken tot heil strekken, als deze ingaat tegen de leiding van God en afvoert van het einddoel onzer bestemming, den Hemel. De geschiedenis leert ons, hoe iedere stoffelijke vooruitgang zonder gelijke ontwikkeling des geestes en vorming van leven en zeden door den Godsdienst slechts uitliep op revolutie. Vrij moge men dan beproeven Vrede te stichten op aarde, zonder God, zonder Christus zal dit onmogelijk blijven.

Knielen wij dan neder voor Bethlehem's kribbe, daar zullen wij de hoogst denkbare verheffing aanschouwen onzer menschelijke natuur, omdat die natuur zoo volledig mogelijk, totaal in alles, onderworpen was aan God. Willen wij ons zelven werkelijk groot maken dan moeten wij ons vernederen voor God.

Maar om ons voor God te kunnen vernederen, behoeven wij ons niet te verlagen. De menschelijke natuur werd door Christus niet vernederd, vernietigd, maar opgenomen en met de Goddelijke vereenigd. God staat hoog boven den mensch. Opklimmen moeten wij dus, hoog boven onze natuur, tot aan den troon van God. Ons eindig verstand regelen naar zijn alwetendheid, onzen zwakken wil laten leiden door zijn almacht, ons klein hart geheel vervullen, met zijn oneindige liefde. Hoe meer wij God laten handelen in ons, hoe volmaakter wij ons aan Hem overgeven, des te grooter zullen onze handelingen zijn, des te glorierijker onze daden.

Laat Christus dan de Opperste Koning wezen onzer maatschappij, zijn leer onze hoogste wet. Op de meest volmaakte wijze heeft Hij, de Godmensch, den wil van God, zijn Hemelschen Vader, vervuld. Hij kent onze menschelijke zwakheid, Hij heeft onze ellende gedragen, Hij heeft als mensch geleefd onder de menschen.

Hij weet wat wij vermogen, Hij heeft getoond, wat wij kunnen. Laten wij zijn voorbeeld navolgen en beginnende met zijn geboorte, ons geheel overgeven aan Gods leiding, Zijn Wil in alles vervullen, ons geheel en al onderwerpen aan Zijn Voorzienigheid en leiding.

Ook boven ons hoofd zal dan de ster stralen van vrede en geluk. De hemelen zullen zich openen en een stroom van licht laten vallen over onze duistere wegen, de engelen zullen ons omringen en ons toezingen: „Glorie aan God in den Hooge en Vrede op aarde aan de menschen, die van goeden wille zijn."

Van Sto. Domingo.

Op den 4den December — wellicht ook reeds eenige dagen te voren — fladderde aan een der hel-groene flamboyants vóór het postkantoor te St. Martin een onoogelijk natgeregend velletje papier, dat nog al nieuwsgierigen lokte. 't Was een invitatie om naar Sto. Domingo te gaan op den 6en dezer met den schoener

Feuilleton.

EEN ENGEL IN KERSTNACHT.

Fel woedde de storm.

Met onstuimige vaart zweepte de noordewind zijne sneeuwvlagen over land en velden.

Ook in de stad X, zwaaide de wintervorst, op den avond vóór Kerstmis, zijn ijzigen shepter, en daar hadden zich, vroeger dan naar gewoonte, de inwoners naar hunne legersteden begeven, omdat zij de kerkelijke plechtigheid, welke te middernacht zou aanvangen, wilden bijwonen.

Ook Angela, onze engel van Kerstnacht, lag te bed, doch op eene lijdenssponde, waaraan haar eene kwaal van hare vroeg ontslapen moeder overgeërfd, geruimen tijd hield vastgenageld.

„Papa"—zei ze, toen de sneeuw weer met dreunend geweld tegen de vensterruiten harer kamer sloeg— „Papa, ik kan maar niet inslapen, ik heb schrik."

„Mijn kind"—zei de vader, die trouw wacht hield bij de met den dag meer wegkwijnende Angela—„slaap gerust; spoedig zal de akelige storm die je rust verstoort, voorgoed ophouden."

„Maar, papa, ik lijd zoo, ik kan niet slapen."

Bij deze laatste woorden, klemde mr. de B. de handjes van zijn dochtertje in de zijne, terwijl hij zijne aandoening zoo goed mogelijk trachtte te bedwingen.

En als hij dan telkens weer zijne Angela hoorde zuchen of hoesten, werd het schrikbeeld, dat hem dag nog nacht rust liet, levendiger dan ooit, en zag hij steeds duidelijker in, dat zijn eenig kind spoedig grafwaarts zou gedragen worden.

Troosteloos blikte de vader het vertrek rond, en als zijn oog viel op de beeltenis zijner aangebeden gade, wier vroegtijdige dood hem zoovele tranen had gekost, o, dan drong de priem der smart hem nog dieper door de ziel.

Toen hem de hemel zijns levens ontviel, was hem Angela als troostengel bijgebleven, en deze zou hij nu ook moeten missen!

Immers de beroemste professoren en voornaamste doktoren, die hij ontboden had, kenden geen heilmiddel tegen de steeds toenemende kwaal van zijn engel.

Bij wijlen, als hij op zijn kuchend kind de bezorgde blikken vestigde, zag hij, hoe, bij het zwoegen van het borstje, een blauwe tint over haar bleek en met zweet overdekt gelaat zich uitspreidde.

Hoe gaarne zou hij de helft van zijn fortuin hebben geofferd, als een geneesheer zijne Angela kon redden!

Maar neen, redding was niet meer mogelijk, tenzij van den Hemel.

Doch hieraan dacht de ongelukkige vader sedert lang niet meer.

En toch, in den godsdienst alleen had hij troost kunnen vinden, maar juist dien weigerde hij, en zelfs het stichtende afsterven zijner veelbeminde en vrome gade had geen beter gevoelen in hem kunnen opwekken.

***

De pendule wees half twaalf, toen de peinzende vader uit zijne sombrere gedachten gewekt werd door de metalen stemmen der gewijde klokken, die zich boven het geloei van den storm verhieven en de geloovigen uitnoodigden, om de schoonste plechtigheid van het kerkelijke jaar, in het stille van den nacht, binnen de wanden van het heiligdom te komen vieren.

„Papa" — zei Angela, terwijl een Hemelsche glimlach om hare lippen speelde—„hoort u het niet?"

„Zeker, kind, dat gelui der klokken hindert je, zulks laat zich begrijpen."

„O neen, papa maar ik denk aan verleden jaar, toen Mama zaliger zoo vroeg opstond, en ik, aan den arm der gouvernante, haar naar de kerk mocht vergezellen."

„Maar waarom, mijn engel, spelen je gedachten thans zoo op de kerk?"

„Wel, omdat die klokken de geloovigen daar heen roepen, waar het Kindje Jesus verleden jaar zoo lief in de kribbe lag, omgeven van zoovele lichtjes en zoo heerlijke bloemen. Zou het Kindje Jesus thans ook zoo lief in het kribje liggen, beste Papa?"

„Waarom niet lief kind? Dit zal elk jaar wel hetzelfde zijn."

„Hebt u het Kindje Jesus dan in zijn kribbe zien liggen?"

„Ja, lief kind, maar 't is reeds lang, zeer lang, geleden."

Bij deze woorden kwam een droevige trek op het lieve gelaat van het kind, en een paar tranen bevochtigden Angela's wangen.

Na eenige oogenblikken zuchtte zij: „Maar, Papa,......als u eens gingt zien, of het Kindje Jesus daar nog zoo mooi ligt?"

„Zou ik u daar zooveel pleizier mee doen? Welnu, dan zal ik morgen wel eens gaan zien."

„De treurige trek verdween intusschen niet van Angela's gelaat, en nieuwe tranen vulden hare oogen.

„Je verlangt zeker, dat ik aanstonds naar de kerk ga?" zeide de vader, die wel zag, dat zijn lieveling anders niet tevreden zou zijn. „Maar wie zal je dan oppassen?"

„Laat de gouvernante maar zoo-

„Koningin Wilhelmina", want — en dan volgde een publicatie —: allen, die na den 10n. December te Sto. Domingo aankomen, moeten in het bezit zijn van een schriftelijk bewijs van de plantage, waar zij werkzaam zullen zijn, of bij ontbreke daarvan een som van $30 [75 gulden] toonen als persoonlijk bezit.

Nog werd mij ingefluisterd, dat er een bewijs van goed gedrag zou geëischt worden van elken immigrant; doch laten we dit maar voor een ui nemen.

Bovenbedoelde publicatie is niet van gouvernementswege aangeplakt, maar toch een officieële, daar sta ik borg voor.

Omtrent 't doel dezer maatregel kan geen twijfel bestaan: men tracht landloopers, werkeloozen en daklooozen te weren.

Of reeds gedurende dit jaar daárdoor eenige verandering in den toestand te Sto. Domingo zal komen, staat te bezien, want verreweg de meeste, zoo niet alle, trekvogels zijn al dáár neergestreken.

St. Martin ten minste heeft z'n contingent reeds geleverd. Gingen er verleden jaar 670 personen, dit jaar, gis ik, is dat toch al schrikbarend getalletje nog iets hooger. (Ik spreek hier van 't Hollandsch gedeelte uitsluitend; adres: „Het Vaderland.").

Deze bepaling door het gouvernement van St. Domingo genomen, kan ons niet koud laten: zij houdt nauw verband met onze economische toestanden.

Er is voor ons eiland voordeel aan verbonden.

Ik bedoel niet, dat men op den goeden weg is om langzamerhand de vaart der emigratitie te stuiten. Er moeten menschen uittrekken om elders werk te zoeken. Sinds jaar en dag bestaat deze gewoonte, uit nood geboren. Gelijk men vroeger veelal naar Cayenne en Sombrero trok, zoo gaat nu het grootste deel naar Sto. Domingo.

Doch er bestaat kans op eene merkelijke vermindering van het getal emigranten. En dit zal het peil der armoede niet verhoogen ten onzent, daar er tot nu toe velen zich te St. Domingo voor langer of korter tijd vestigden, alleen uit zucht naar 't nieuwe, of om niet in bizonderheden af te dalen, omdat het nu eenmaal mode is, terwijl dezen heel goed te huis van dienst kunnen zijn en in hunne behoeften voorzien.

En het voordeel hiervan is wel dit: dat men over 't algemeen zich met meer ernst zal gaan toeleggen op landbouw en veeteelt.

Nú, zijn toestanden, als van welke ik ga spreken, schering en inslag onder de bevolking.

Een familie verheugt zich in 't bezit van woning en een lapje gronds, en behoort tot de jaarlijks vertrekkenden naar, en elk jaar terugkeerenden, van Sto. Domingo. Van April tot om en om September is zulk een familie bij hare penaten; de overige maanden is het huis gesloten, want niemand is thuis achtergebleven.

Ongelukkigerwijs zijn juist de maanden gedurende haar verblijf te huis schaarsche aan regen, of in alle geval onzeker wat aangaat den regenval. Gevolg is, dat, al heeft men tijd in overvloed, men den lust niet heeft zich aan het planten te zetten: eensdeels omdat bij eene mogelijkheid van oogstmislukking men zich op glad ijs waagt, anderdeels, omdat men nog kan teren op eenige van St. Domingo overgelegde duitjes. De grond ligt jaar in jaar uit dus braak, en de laatste maanden, die onmiddellijk het tijdstip van vertrek voorafgaan, lijdt men gebrek, daar het gespaarde geld is ingeteerd.

Ingevolge de nieuwe bepaling van het gouvernement te St. Domingo, zal zich het geval minder frequent gaan voordoen, dat talrijke huizen geheel ontvolkt worden; minstens eenige leden van het huisgezin zullen achterblijven, die dan genoodzaakt zijn in hun onderhoud te voorzien door het bebouwen van den grond en door het houden van klein-vee. En daar komt nog bij, dat de overige leden bij hun terugkomst hunne bezitting niet geheel ontdaan terugvinden, maar weldra door de zorg der achtergeblevenen van den tweeden oogst meedeelen. Zij vinden dus bij thuiskomst een appeltje voor den dorst.

Nog andere voordeelen zijn aan bovenbedoelde bepaling verbonden.

Het zal nu wel niet meer voorkomen, dat, als er een stoomboot komt, er geen mannen genoeg zijn om de goederen aan land en in de depôts te brengen. Of dat er bij een eventueelen zoutoogst geen handen genoeg zijn; of bij eene begrafenis dragers ontbreken.

Er zijn ook wel eenige bezwaren aan de nieuwe bepaling verbonden, bv. dat sommige huisgezinnen zich voor goed te St. Domingo gaan vestigen; dat de werklieden minder geld kunnen overleggen, als zij hun vrouw en kinderen niet mee kunnen nemen, daar zij dan genoodzaakt zijn hun kost en inwoning duur te betalen.

Maar alles te zaam, wegen de nadeelen niet op tegen de voordeelen, en daarom juichen we dergelijke bepaling toe.

G.

P. S.

In de Memorie van Antwoord op de Ontwerp-verordening „regelende het Onderwijs in de kolonie Curaçao, wordt ergens beweerd, dat het wel wenschelijk zoude zijn op de Bovenwindsche eilanden de Spaansche taal te onderwijzen, omdat zoovele bewoners dier eilanden naar St. Domingo gaan werk zoeken:

Feitelijk is hier St. Martin bedoeld, dat het grootste contingent aan arbeiders jaarlijks levert.

Ons Bestuur schijnt niet erg goed op de hoogte te wezen van de toestanden op Sto. Domingo. De plantages zijn daar alle in handen van Amerikanen. Alle „estate-managers" zijn Amerikanen, en de „overseers" zijn ook alle engelsch sprekende personen.

De „Dominicans", zooals de bewoners van St. Domingo door de onzen genoemd worden, worden met opzet van alle plantages geweerd, om reden, dat zij niet te vertrouwen zijn.

Moge dit weinige bijdragen tot goed begrip onzer toestanden.

't Is anders wel treurig, dat men zich aan 't schrijven moet zetten om officieele stukken te corrigeeren; en dan wel in een ondergrond moet graven, waarop alle verdere redeneering werd vermeend zoo vast te staan als heipalen.

G.

Nieuwsberichten.

Curaçao.

A. N. V.

In de Vergadering van Dinsdag 21 November deelde de Voorzitter der Tweede Kamer der Staten Generaal mede, dat was ingekomen een verzoekschrift van de groep: „Nederlandsche Antillen" gevestigd te Willemstad op Curaçao, houdende verzoek om wijziging van de wet op het Nederlanderschap en ingezetenschap, welk verzoekschrift zal worden gesteld in handen van de Commissie voor de verzoekschriften.

C. S. S. V.

Onder de vroolijke tonen der militaire muziek trokken Zondagmorgen tegen half negen de scherpschutters uit om hun jaarlijkschen wedstrijd te houden. Door de verschillende familiefeesten op den vorigen dag waren velen verhinderd op het appèl te verschijnen. De wedstrijd was om goed twaalf uur geëindigd.

De prijs, aangeboden door den H. E. G. Gouverneur, werd behaald met 38 punten van de 5 schoten op de ringschijf door den schutter A. Gramcko.

De prijs, aangeboden door de Drachen-quelle-maatschappij, werd behaald met 17 punten in 2 schoten door den Luitenant Commandant I. van Lier Ez.

De prijs, uitgeloofd door de C. S. S. V. aan Klasse C., werd behaald met het grootste aantal trefpunten op de kopschijf door sergeant F. Barnier.

De prijs, uitgeloofd door de C. S. S. V. aan Klasse B., werd behaald in 't gevechtschieten door den sergeant-majoor J. A. W. Olivier.

---

lang bij mij komen. Ik heb ú wel het liefst bij mij: doch ik zou thans zoo gaarne weten, of het Kindje Jesus zoo mooi in de kribbe ligt als verleden jaar, toen Het mij zoo teeder aanblikte."

De vader riep de gouvernante, en na zijn kind, dat zich nu recht gelukkig gevoelde, herhaaldelijk omhelsd te hebben, ging hij zich gereed maken, om de vrome menigte, die zich reeds door de straten voortbewoog, naar de kerk te volgen.

* *

Toen mr. de B., alleen om zijn dochtertje te believen, den tempel was binnengetreden, deed zich het orgel reeds in feestelijke en wegsleepende tonen hooren.

Het hoogaltaar vooral, en 't koor, waar 't Kinje Jezus lag, waren schitterend verlicht, terwijl zich om het kribbeje een bloemenpracht vertoonde, die aan een heel ander seizoen deed denken.

Mr. de B., was met moeite door de breede Christenschaar tot het koor doorgedrongen.

Daar verscheen de priester, in plechtgewaad gehuld, aan 't feestelijk altaar.

De heerlijke *Introitus* rolde in blijde galmen langs de hooge gewelven, en van zelf voelde men zich verplaatst in Bethlehem's velden, vooral toen de priester het *Gloria* aanhief, dat eere aan God en vrede verkondigt aan de menschen, die van goeden wille zijn.

Aanvankelijk overzag mr. de B., met fieren blik de in stille aandacht verzonken menigte, en rees nu en dan het denkbeeld in hem: Wat kom ik, in zulk een weêr, toch in het holle van den nacht hier doen?

Maar van lieverlede rezen ook andere gedachten in zijn geest en gevoelde hij zich gesticht door de vrome aandacht der geloovigen.

En als hij dan zijne oogen, nu eens op het Altaar, dan naar het Kindje Jesus richtte, dat daar met uitgestrekte armpjes lag, om geheel het menschdom uit te noodigen, aan Zijn van liefde kloppend Hart rust te vinden, dan ontwaakten in hem langzamerhand betere gevoelens.

Hij wilde zich echter hieraan, als aan eene betoovering, ontrukken, doch dit gelukte hem niet, wijl, er aan geen terugkeeren door die dichte drommen te denken viel.

Hij keerde niet zonder wrevel naar zijn plaats terug.

Intusschen stierven de laatste tonen van het Evangelie weg, en kwam een priester van het altaar op den drempel van het koor, om den geloovigen het Woord des Heils te verkondigen.

Met eene van aandoening trillende stem ving hij met de tekstwoorden aan:

Komt tot Mij, gij allen, die belast en beladen zijt, en Ik zal u verkwikken!

Al aanstonds maakten deze troostvolle woorden diepen indruk op mr. De B., die nu onwillekeurig eenige schreden nader trad, om de woorden des gewijden redenaars des te beter te kunnen verstaan.

Naarmate de heilgezant de liefderijke uitnoodiging van het kindje Jesus meer ontwikkelde, gevoelde de thans niet langer aan de genadestem weerstrevende zondaar zich meer tot de kribbe getrokken, waartoe hem zijn lijdend dochtertje gezonden had.

Na afloop der predikatie knielde hij ootmoedig voor zijn God neêr, verborg het aangezicht in beide handen en stortte zijn berouwvol hart in tranen voor zijn Schepper uit.

En als hij, op het einde der H. Mis, de geloovigen in lange rijen naar de Communiebank zag voorbijgaan, om zich aan 's Heeren liefde, disch neer te zetten, o, dan dacht hij aan die lang vervlogen dagen zijner jeugd, toen ook hij meermalen met een geloovig gemoed zijne ziel met die Hemelspijs versterkte.

Levendig traden hem de beelden zijner vrome moeder en zijner godvruchtige gade voor den geest, en meer dan ooit dacht hij aan zijn engel, die hem had aangespoord naar de kerk te gaan.

Reeds waren alle lichten in het heiligdom uitgedoofd, behalve die, welke het kribje in 't koor omgaven, toen mr. de B., van zijne plaats tot de Communiebank voorttrad en daar neêrknielende, onder een vloed van tranen, zuchtte: „Mijn God, Dien ik sedert zoo langen tijd niet meer gediend heb, schenk genezing aan mijne Angela, en ik zal voortaan mijne plichten als Christen trouw vervullen!"

Bij het uitgaan der kerk, gaf hij een milde aalmoes aan eene arme vrouw, die in het portaal aan haar rozenkrans zat te bidden, en sloeg langzaam den weg in, welke naar zijne woning leidde.

* *

Bij zijne thuiskomst, vloog mr. d. B., aanstonds de trappen op, om zijne Angela te omhelzen, die, gelijk de gouvernante hem bij het binnentreden verzekerde, gedurende geheel zijn afwezigheid zacht gesluimerd had en pas was wakker geworden.

Hoe groot was aanvankelijk zijne verbazing, vervolgens zijne ontroering, toen hem Angela alles haar fijn wist te vertellen, wat hij in de kerk gezien en gehoord had.

En als zijn engel de stonde aanroerde, dat haar Papa, met bewogen stem, tot 't Kindje Jezus zeide: „Behoud me mijne Angela, en ik zal U nimmer meer ontrouw zijn," toen wist hij zijne aandoening niet langer te bedwingen.

„Maar, Papa, hebt u ook gehoord", voegde zij er, op zegevierenden toon, bij, „wat u het Goddelijk Kind toen ten antwoord gaf?"

„Wel, Angela, hoe zou ik dat gehoord hebben?"

„Dan zal ik het u eens zeggen, Papa. Het Kindje Jezus zeide, dat u maar aanstonds tot Hem moest terugkeeren."

„Maar, mijn engel, hoe weet je dit alles toch?"

„Wel, ik heb het in mijn slaap gezien en gehoord. En ik zal u nog meer vertellen. Bij het uitgaan der Kerk hebt u de oude Jeanette een goudstuk gegeven en haar verzocht, goed voor u en uwe Angela te bidden."

Diep ontroerd lag de snikkende vader vóor het bedje van zijn dierbaar kind neer, en, onder teedere omhelzingen, beloofde hij zijne Angela, aanstonds tot het Kindje Jezus terug te keeren.

Reeds vroeg in den ochtend knielde mr. d. B. in de Kerk vóor de voeten eens priesters neder, om daar de rust zijner ziel weer te vinden.

En op den tweeden Kerstdag naderde hij, tot aller stichting, met innige godsvrucht tot de Tafel des Heeren en hernieuwde met vromen aandrang des gemoeds het schoone voornemen, om het Kindje Jezus voortaan nimmer meer ontrouw te worden.

Angela, wier toestand op den avond vóór Kerstmis zoo bedenkelijk was, werd, tot niet geringe verbazing des dokters, met den dag beter, en mocht reeds eene maand later geheel hersteld, aan de hand haars vaders, het Kindje Jesus in zijne kerk voor de ontvangen gunsten gaan danken.

Kerstnacht, blijft nog steeds voor 't aardrijk
Bron van heil en waar genot;
Kerstnacht voert nog steeds verdwaalden
Door het kind terug tot God!

De 1ste prijs der C. S. S. V. Klasse *A* op de schoolschijf met rompen werd behaald door den schutter N. V. VAN MEETEREN.

De 2de prijs der C. S. S. V. door den schutter H. F. RAVEN.

Dankbetuiging.

In dank ontvangen een nieuwe tijdtafel der *Red „D" Line* voor het eerste kwartaal van 1906.

Havennieuws.

Zooals onze collega *La Cruz* weet mede te deelen zal H. M. *Kortenaer* op 31 December naar Jamaica gaan dokken. Het oorspronkelijk plan om naar Havanna te gaan dokken, moest worden opgegeven, omdat aldaar nog verschillende gevallen van gele koorts voorkwamen.

In Januari zal Commandant J. CARDINAAL benoemd worden tot Schoutbij-nacht, en kapitein-luitenant J. J. HISSING zal als zijn opvolger worden benoemd.

Naar wij in de hollandsche bladen lazen zal Commandant J. CARDINAAL eerst in Mei vervangen worden.

De Christiansted.

Vanaf 1 Januari zullen de passage-prijzen eenigszins verhoogd worden als volgt:

Voor 1ste klasse

Van Curaçao naar	
Aruba	ƒ 8 terug ƒ 10.
Bonaire	ƒ 8 „ ƒ 7.
St. Thomas, St. Martin, Saba St. Eustatius of omgekeerd	ƒ 37,50
St. Kitts of omgekeerd	ƒ 50

Retourbiljetten 5 % korting

Voor dekpassagiers

Van Curaçao naar	
Aruba	ƒ 3, terug ƒ 4
Bonaire	ƒ 3, „ ƒ 2,50
St. Thomas St. Martin, Saba, St. Eustatius en terug	ƒ 12,50
St. Kitts of omgekeerd	ƒ 17,50

Onze Jantjes.

Alleraangenaamst werden wij verrast door de aankondiging eener muziekuitvoering door het *Muziekkorps van Hr. Ms. Pantserschip „Kortenaer"*, meer nog door de uitvoering zelve. *Frisch en Vroolijk* heette de Marsch No. 6 van hun rijk program; maar frisch en vroolijk was het geheele concert.

Hun opgewekte muziek heeft aan heel veel burgers een zeer pleizierg avondje bezorgd. Hopen wij, dat onze Jantjes nog eens meer zulk een lumineuzen inval krijgen. Wij zullen hun steeds oprecht dankbaar daarvoor blijven.

Prijsuitdeeling.

De mazelen hebben heel wat jongens uit school gehouden, zoodat de plechtige prijsuitdeeling niet kon doorgaan op onze Fratersscholen. Gelukkig, dat die mazelen zoowat gelijk met de vacantie komen. Nu zullen de zieken heel wat gauwer beter zijn, dan als ze onmiddelijk na hun herstel weer naar school toe moesten.

Regen.

Met blijdschap begroetten wij gisteren weder de eerste regenbuien, als het nu maar flink doorzet kan er nog veel terecht komen.

Medewerking verzocht.

De „Curaçaosche Maatschappij" zoude reeds sinds lang een cursus in het hoedenvlechten hebben geopend, als zij maar wat meer medewerking van de bevolking had ondervonden.

Het lokaal is er, twee bekwame vlechtsters zijn bereid aan anderen onderricht te geven, het stroo is gekocht, maar de vlechtsters komen niet opdagen. Slechts vier hebben zich aangemeld en met deze vier zal de cursus 2 Januari a. s. worden begonnen. Het spijt ons, dat het volk het groote gewicht van deze zaak niet inziet en wij doen derhalve een beroep op allen, die het wel meenen met onze kolonie, dat zij medewerken om dezen cursus tot stand te brengen. Zoo iemand personen kent, welke reeds eenige vaardigheid in het vlechten hebben verkregen, dat zij dan al hun invloed aanwenden om deze lieden over te halen zich nog verder in haar vak te bekwamen. De vlechtindustrie kan een volksindustrie worden, een industrie, welke een eigen bestaan kan verzekeren aan het grootste gedeelte onzer arme bevolking.

Wederom moest een groote bestelling van fijnere hoeden worden afgetelegrafeerd. 't Is toch zonde en jammer, dat zulke prachtige gelegenheden om geld te brengen onder de arme bevolking telkens verloren moeten gaan.

Het doel van den op te richten cursus is om het fijn-vlechten meer algemeen te maken, omdat er meermalen aanvragen komen om fijnere soorten, welke, uit gebrek aan werkkrachten, niet geleverd kunnen worden.

Met die fijnere soorten kan veel meer geld worden verdiend dan mèt de gewone. En juist de goede afwerking daarvan zal ons eiland een goeden naam geven en meer werk verschaffen, zoodat het volk met het vlechten werkelijk zijn onderhoud kan verdienen.

Vooral nu Z. Exc. de Minister van Koloniën D. FOCK zich onze industrie heeft aangetrokken en de Koninklijke Fabriek van hoeden en militaire equipementstukken van den Heer FRANS PAUWELS te 's Gravenhage bereid bevonden wordt al onze goede soorten op te koopen, mogen wij niet langer talmen. Dezer dagen heeft de heer FRANS PAUWELS aan de „Curaçaosche Maatschappij" zijn volle medewerking beloofd en reeds aanstonds een flinke bestelling gedaan.

De monsters voor eenige jaren aan de permanente tentoonstelling *Boeatan* van *„Oost en West"* gezonden, hebben zeer de aandacht getrokken.

Mevrouw N. VAN ZUYLEN-TROMP verdient zeker een bijzonder woord van dank en lof voor hare ijverige, belangelooze bemoeiingen. Door H. Ed. werd de Minister attent gemaakt op ons vlechtwerk, wat de verdere praktische resultaten ten gevolge had.

Zij, die bereid zijn zich aan te sluiten bij den vlechtcursus, kunnen zich daarvoor opgeven ten huize van den Heer H. H. R. CHAPMAN, des morgens tusschen 7—9 uren, 's namiddags tusschen 4—5 uren; of aan zijn kantoor, Keukenstraat, tusschen 11—12 uren.

Dat een ieder nu medewerke om spoedig aan onze vlechtindustrie een bloeiend bestaan te verzekeren.

Onze Financien.

Gedurende de maand November werd op het eiland Curaçao ontvangen aan *Belastingen ƒ28.326.48.* aan *Inkomsten van onderscheiden aard ƒ5,980,87½* tegen *ƒ32,192.87½* en *ƒ6,487.68* gedurende dezelfde maand van het vorige jaar

Phosphaat?

De *Christiansted* vertrok Vrijdagnacht om 3 uren via Klein-Curaçao naar Bonaire. Aan boord bevonden zich o. a. de heeren FAUEL, BUYS, RIVERS, PIETERSZ en JANSEN. Wij gelooven, dat dit gezelschap wel op Klein-Curaçao zal achtergebleven zijn om 's avonds half zeven weer in onze haven terug te keeren. Zou er eindelijk iets komen van de phosphaatontginning op Klein-Curaçao?

Posterij.

Lijst van onafgehaalde en onbestelbaar bevonden brieven:

John Borman a|b „Laura" (2), A. Caprais a|b „Josephine", Maria Cato, Joanquin Escop, Estela Everst, Simeon A. Ford, A. Lindholm a|b „Laura" (2). C. Nisbet, G. A. Pinedo [aang.], K. Ragnal a|b „Laura, C. Reina, A. Söderholm a|b „Laura en Juan Ugueta.

Niet voor bestelling of verzending vatbaar een drukwerk geadresseerd aan Karel Winkel & echtgenoote, een geadresseerd aan J. A. H. Scheidelaar & echtgenoote en een drukwerk zonder adres.

Officieele Berichten.

Volgens van Zijne Excellentie den Minister van Koloniën ontvangen bericht, is aan ieder der Heeren A. C. DE VEER, waarn. Postdirecteur alhier, en J. MUIS, Leeraar bij de Protestantsche Gemeente op Bonaire, en aan den marechaussee der tweede klasse bij de brigade marechaussee in deze kolonie J. A. VISSER, na een door hen ondergaan geneeskundig onderzoek, tot verder herstel van gezondheid, eene verlofsverlenging voor den tijd van zes maanden verleend.

* *
*

Bij Gouvernements-beschikking is:

1e. de onbezoldigd hulpambtenaar van recherche J. H. PIETERSZ benoemd tot geëmploijeerde bij de recherche en zijn de personen van A. J. TUYNEBREYER en J. A. DAM aangesteld tot onbezoldigde hulpambtenaren van recherche.

2e. de heer J. MÖLLER benoemd tot lid der Schoolcommissie.

3e. aan den heer J. A. NEUMAN, Wijkmeester van de wijk Scharlo, eene verlofsverlenging voor den tijd van drie maanden verleend.

Oproer te Demerara.

Uit de couranten van Trinidad blijkt nu, dat de rassenhaat weer in 't spel is geweest. Men had het voornamelijk gemunt op officieren, blanken en licht gekleurden.

Muziekuitvoering.

Woensdag a. s. (27 December) om 7½ ure muziekuitvoering in het Wilhelmina-Park.

Nederland.

STATEN-GENERAAL.

Tweede Kamer.

CURAÇAO.

Het afdeelingsonderzoek van het ontwerp tot vaststelling van het slot der Curaçaosche rekening over 1900 gaf o. a. nog aanleiding tot den herhaalden aandrang naar een comptabiliteits-wet voor onze koloniën in West-Indië.

De aanvullingsbegrooting 1904 deed de leden, die opheldering hadden gevraagd over de groote overschrijding van den post „overtochtsgelden van ambtenaren", enz. nogmaals op het ontvangen van nadere opheldering aandringen, daar zij zich met het antwoord in de Memorie v. A. gegeven, („dat de behoeften, die uitgaven noodig maakten") niet tevreden konden verklaren.

Voorts vroeg men, waarom de kosten der fortificaties en militaire gebouwen ten laste der koloniale begrooting worden gebracht, terwijl alle andere militaire uitgaven op de Staats-begrooting worden gebracht.

Buitenland.

FRANKRIJK.

Door geheel het katholieke Frankrijk is de beweging, die op de afkondiging der wet betreffende scheiding van Kerk en Staat moet voorbereiden, in vollen gang. Voordrachten over de beteekenis der wet worden allerwege gehouden, de pastoors groepeeren de hun onderhoorige geloovigen in parochiale vereenigingen, de bisschoppen ontwerpen plannen om deze vereenigingen in diocesane bonden te zamen te voegen, en de Paus houdt zich gereed — zooals tenminste dezer dagen de Albische „Semaine relegieuse" meldde — om een fransche commissie uit de hoogere geesteiijkheid bijeen te roepen, ten einde een krachtig Episcopaat te verkrijgen, dat eensgezind zal handelen.

In sommige bladen is er eenige verwondering over uitgesproken, dat de Fransche bisschoppen niet, ter gelegenheid van de opening der algemeene beraadslagingen over de scheiding in den Senaat, een algemeene protest-nota hebben uitgevaardigd. Inderdaad is ernstig gedacht over de uitvaardiging van een dergelijk manifest, waarin het Episcopaat zijn bezwaren tegen het aanhangige ontwerp ontwikkelen zou. Maar moeilijkheden van allerlei aard hebben zich tegen de uitvoering van het plan verzet. Toen werd besloten, dat iedere bisschop zich in een persoonlijk schrijven zou wenden tot de senaatsleden, in zijn departement woonachtig. En aldus is geschied.

Ook wordt melding gemaakt van een poging op groote schaal tot onderlinge organisatie der seminaries. Dezer dagen had onder voorzitterschap van Mgr Pechenard, rector van het „Instituut Catholique", een vergadering plaats, waarop de presidenten en professoren van de meeste groot-seminaries in Frankrijk uitgenoodigd en verschenen waren. Na langdurige beraadslagingen werd overgegaan tot de stichting van een „Algemeen Verbond der

Fransche Groot-Seminaries." In het voorloopig bestuur werd tot President gekozen Mgr Pecheuard.

Inmiddels gaat de behandeling van het scheidingsontwerp in den Senaat geregeld voort. De physionomie van het debat is gauw gegeven. Door de rechterzijde wordt op waardige wijze geargumenteerd, wordt de scheiding uit juridisch, historisch, maatschappelijk en politiek oogpunt beschouwd en gewraakt, terwijl de linkerzijde niets tegenover weet te stellen dan het brutale geweld der getalsmeerderheid, cynisme en platte woorden. Noch minister Bievenu-Martin, die als politicus verschrikkelijk onbeduidend is, noch Vallé, de president der commissie van voorbereiding, noch de rapporteur Lecomte geeft zich ook maar eenige moeite om de aangevoerde argumenten der tegenpartij te weerleggen en tenminste een schijn van rechtvaardigheid aan hun goddelooze onderneming te schenken.

Het wachtwoord is gegeven; de scheidingswet moet zooveel mogelijk ouveranderd gestemd worden gelijk zij uit de Kamer is gekomen. Tegen dat wachtwoord vermogen argumenten niets. De Lamarzelle, Gourju, de Cuverville en hun vrienden kunnen mooie redevoeringen houden, de regeeringsmeerderheid luistert er niet naar; zij mogen in overvloed amendementen indienen, waarop uit een oogpunt van billijkheid niets is aan te merken, de meerderheid verwerpt die amendementen zonder meer. Het wachtwoord is er, en het wachtwoord beslist alles.

Zoo en bagatelle wordt de aanneming der verschillende wetsartikelen beschouwd, dat de leden der Linkerzijde maar voor een derde gedeelte bij de debatten in het Luxembourg tegenwoordig zijn. Toch wijzen de gehouden stemmingen onveranderlijke stemmen uit. Hoe dit mogelijk is, behoort tot de geheimen der parlementaire zeden, die in die hooge regeeringscolleges in zwang zijn. Er wordt eenvoudig door sommige Senaatsleden voor hun afwezige collega's gestemd. Men noemt dit de „vote par procuration."

In een interruptie tijdens een der redevoeringen, waarin het wetsontwerp bestreden werd, had de radicaal Delarge uitgeroepen: „Gij kunt gerust uw mond houden, wij discussieeren niet over een wet, die ons bevalt. Waarom zouden wij twisten over iets, waaraan wij onze volle goedkeuring schenken?" De hier uitgesproken gedachte beheerschte elke repliek, waartoe zich enkele leden der linkerzijde nu en dan verleiden lieten, wanneer hun de schandelijke houding, die zij aannamen, en hun duidelijk gebleken kwade bedoelingen, verweten werden.

Bij de discussie over artikel 1 had het volgend teekenende incident plaats. De Goulaine had een amendement ingediend, strekkende om ook aan staatsambtenaren en militairen de vrije uitoefening van hun godsdienst te waarborgen. Minister Bienvenu Martin bestreed echter het amendement, zeggende dat het overbodig was, daar immers elke fransche onderdaan zijn godsdienst vrij mag aanhangen. Maar de graaf de Goulaine liet niet los. „Ik verlang van den Minister alleen, dat hij even categorisch antwoorde, als ik hem de vraag stel: „Zult gij staatsbeambten toestaan, hun kinderen naar katholieke scholen te zenden?" Verlegen stamelde de Minister toen: „Ja, dat is een andere quaestie." Dadelijk nam graaf de Goulaine akte van deze verklaring, erop wijzende hoe duidelijk nu wederom bleek, dat gewetensvrijheid voor deze regeering niet anders beteekent dan gewetenstyrannie.

Maar het amendement van den graaf werd natuurlijk verworpen gelijk overigens alle andere amendementen, die door leden der rechterzijde werden ingediend. „Edelmoedigheid kennen wij niet" antwoordde minister Bienvenu-Martin, toen het senaatslid de Chamaillard een beroep deed op deze deugd, die niet aanwezig bleek te zijn.

RUSLAND.

De toestand blijft nog even wanhopig. Algemeene staking, zoodat de Regeering niet in staat is haar plannen tot demping van den opstand uit te voeren. Kozakken moesten naar Riga worden gezonden, maar konden niet vervoerd worden, daar de treinen niet liepen. Telegrammen kunnen niet worden geseind, zoodat de ondergeschikte Gouverneurs der verschillende provincies geïsoleerd zijn van het hoofdbestuur.

De revolutie breidt zich dagelijks verder uit.

Ingezonden Mededeeling.

EMULSION DE SCOTT.

COMPLETO EXITO.— Léase el siguiente certificado del Dr. Jesús M. Palacios, de Caracas:

"Don Jesús M. Palacios, Médico-Cirujano de la Universidad Central de Venezuela.

"Certifica: Que ha usado la Emulsión de aceite de higado de bacalao con hipofosfitos de cal y de sosa, llamada de Scott, en todos aquellos casos que es necesario usar una medicación reconstituyente y reparadora, obteniendo siempre el más completo éxito.

Advertentien.

TIJDTAFEL

van de stoomschepen der „Red D Line" tusschen

NEW-YORK,

PUERTO RICO, VENEZUELA en CURAÇAO.

1905.	Philad.	Marcb.	Carcas.	Zulia.	Philad.	Marcb.
Vertrekt van NEW-YORK	Nov. 25	Dec. 2	Dec. 9	Dec. 16	Dec. 23	Dec. 30
Komt aan te SAN JUAN	30		14		28	
Vertrekt van „	Dec. 1		15		29	
Doet CURAÇAO aan	3		17		31	
Komt aan te LA GUAIRA	4	9	18	23	Jan. 1	Jan. 6
Vertrekt van „	6	10	20	24	3	7
Komt aan te PTO. CABELLO	7		21		4	
Vertrekt van „	8		22		5	
Komt aan te CURAÇAO	9	11	23	25	6	8
Vertrekt van „	10	18	24	Jan. 1	7	15
Doet LA GUAIRA aan	11		25		8	
„ PONCE „		20		3		17
„ SAN JUAN „	15		27		10	
Komt aan te NEW-YORK	20	26	Jan. 1	9	15	23

Dienst tusschen Curaçao en Maracaibo.

	Merida	Marcb.	Merida	Zulia	Merida	Marcb.
Vertrekt van CURAÇAO	Dec. 4	Dec. 11	ec. 18	Dec. 25	Jan. 1	Jan. 5
Komt aan te MARACAIBO	5	12	19	26	2	6
Vertrekt van „	8	16	22	30	5	13
Komt aan te CURAÇAO	9	17	23	31	6	14

Drukker:

ALFREDO F. SINTIAGO